

Wywiad

HISTORIA SZTUKI I SWETERKI

Z panią profesor Hanną Nowakowską, nauczycielem języka polskiego rozmawiają uczniowie kl. IIe: Paulina Chełchowska, Magdalena Modrzejewska i Piotr Zięba

Jaki kierunek studiów Pani skończyła?

- Filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim, a następnie filozofię na studiach podyplomowych na samej uczelni.

Jakie jest Pani hobby, zainteresowanie oprócz języka polskiego?

- Zbieram książki. Mam ich około dwa i pół tysiąca. Wiem, że niemodne są teraz regały w domu, ale ja je mam. Bardzo lubię starą porcelanę i jak mi się trafi jakiś ładny egzemplarz, to go nabywam. Interesuję się historią sztuki i historią w ogóle. Dużo czytam na ten temat. Muszę się pochwalić, że mam pewne zdolności manualne, plastyczne: umiem rysować, umiem dziergać (kiedyś robiłam sweterki), umiem też haftować. Mam własnoręcznie wykonane serwetki i obrusy. Przy tych zajęciach bardzo dobrze się wypoczywa i wymyśla tematy prac klasowych.

Czy zgadza się Pani ze stwierdzeniem, że człowiek może w swym życiu przeczytać tylko cztery tysiące książek? A może Pani pobiła ten rekord?

-Nigdy nie liczyłam, ile książek przeczytałam. Zawsze czytam i nie wyobrażam sobie, by mogło się to zmienić.

A co by Pani powiedziała na temat muzyki?

- Muzyka w moim życiu jest obecna, ale raczej jako tło. Mam przeciętną wiedzę o tej dziedzinie twórczości. Ale lubię słuchać muzyki – szczególnie barokowej – i czytać w tym czasie.

Jaki jest Pani zdaniem wpływ komunizmu na literaturę polską?

- To bardzo trudne i złożone pytanie, temat na wykład, a ja muszę mówić krótko. Negatywny wpływ komunizmu wyraźnie można dostrzec, gdy spojrzymy na to, co stało się z literaturą i w literaturze po zniesieniu cenzury. Pojawiła się nieistniejąca dotąd w świadomości polskiego czytelnika wspaniała literatura pisana bądź „do szuflady”, bądź wydawana za granicą i istniejąca tylko w tzw. drugim obiegu. Pojawiła się też zupełnie nieznaną w kraju literaturą emigracyjną tworzoną przez pół wieku. Zniknęły tematy tabu. Jednym słowem literatu-

ra polska wiele zyskała. Ale jest to tylko jeden z aspektów tego złożonego zjawiska.

Co chciałaby Pani zmienić w zestawie lektur?

Jako osoba ucząca języka polskiego, chciałabym, aby dobrej literatury i czytanej w całości, było dużo. Ale rozumiem, że praktycznie nie da się tego zrobić i trzeba dokonywać wyborów. Obecny zestaw lektur jest do przyjęcia, chociaż poszerzyłabym go może o literaturę tworzoną w ostatniej dekadzie. Czytam na bieżąco nowości i jestem pewna, że zainteresowałyby młodzież, bo mówią o jej świecie.

Czy według Pani powinny znaleźć się w tym zestawie dzieła Jana Pawła II?

- Tak - jako literatura filozoficzna, poszerzająca wiedzę o skomplikowanym XX-tym wieku, tak. Warto znać wypowiedzi czy refleksje takiej osobistości i osobowości, jaką był Jan Paweł II - jedna z najważniejszych postaci ubiegłego stulecia. Zresztą w zestawie lektur jest dzieło Papieża – „Pamięć i tożsamość”

Dokończenie na s. 4

HISTORIA SZTUKI I SWETERKI

Dokończenie ze s.3

Chodzą słuchy, że jest Pani w jakiś sposób związana z teatrem

-Już to wyjaśniam. Wszystko zaczęło się bodajże w 1996 roku od wystawienia „Antygony”. Dramat wystawiliśmy prawie bez skrótów, w konwencji wymyślonej przez zespół. Wszystkie kostiumy były białe, tylko Kreona ubraliśmy w czarną szatę. Oprawą muzyczną zajął się Janek Komasa – obecnie znany reżyser młodego pokolenia. Ta premiera zapoczątkowała istnienie kółka teatralnego. Wystawialiśmy głównie klasykę. Ostatnim przedstawieniem była „Moralność Pani Dulskiej”. Jednak bardziej pamiętam pierwszą niż ostatnią premierę.

Czy były tam takie pozycje jak np. „Hamlet”?

-Nie, nie porywaliśmy się na rzeczy, które przerastały nasze możliwości, były po prostu za trudne. Przecież z „Hamletem” miewają problemy profesjonalści. Jednak jako teatr amatorski, szkolny, mieliśmy niezłe recenzje.

Jak ocenia Pani kondycję teatru w Polsce?

-Wyraźnie widać, że teatr polski wyszedł z kryzysu. W latach 90 –tych przeżywał zły okres komercjalizacji i obniżenia poziomu. W tej chwili jest coraz więcej dobrych, nawet świetnych przedstawień. Młodzi twórcy z coraz większym szacunkiem podchodzą do wida.

Czy praca w szkole jest Pani pierwszą pracą?

- Nie. Po studiach pracowałam

w Bibliotece Naukowej Akademii Medycznej, później w Muzeum Literatury im. A. Mickiewicza, wreszcie w XXXIV Liceum Ogólnokształcącym.

I jak się podoba Pani ta praca?

-Wcześniej nie wyobrażałam sobie pracy w szkole, teraz nie wyobrażam sobie żadnej innej. Jest ona po prostu jak narkotyk.

A która z Pani prac była jeszcze ciekawa?

-Bardzo ciekawa była praca w Muzeum Literatury, choć oczywiście miała zupełnie inny charakter niż ta w szkole. Zajmowałam się tam opracowywaniem archiwów nieżyjących pisarzy XX wieku, a teraz zajmuję się uczeniem młodych ludzi.

Bardzo dziękujemy za wywiad.

-Dziękuję.

Jan Paweł II do Młodych

Dokończenie ze s. 2

Być wolnym, według Jana Pawła II, to używać swej wolności do tego, co jest prawdziwym dobrem. Człowiek wolny to człowiek wrażliwego sumienia, odpowiedzialny, człowiek odznaczający się bezinteresownością i oddaniem innym.

Młodość to także czas wzrastania w mądrości i w łasce, a dokonuje się to poprzez obcowanie z Bogiem, bliźnim i światem stworzonym.

Papież, w swoim liście dostrzega również zagrożenia, towarzyszące dorastaniu, jakim jest

przede wszystkim promowanie łatwego stylu życia, pozbawionego wysiłku i odpowiedzialności, czego efektem jest ucieczka wielu młodych w świat rozmaitych używek. Przestrzega: "Strzeżcie się zasadzek świata, który dąży do wyzyskania lub wypaczenia Waszych zdecydowanych i usilnych poszukiwań szczęścia i sensu życia".

Aleksandra Wysocka, kl. IId